

Malwina Kusior, Przeznaczenie

Biegnę prosto w ogień, już spłonąć chcę
Wstyd rozpala zmysły, tak duszę się
Gdzieś pomiędzy nieba a piekła dnem
Zastygłam, nie poruszam się

Kiedyś tak niewinna, dziś staczam się
Stoję w centrum grzechu, ocieram łzę
Duchy mej przeszłości krępują mnie
Uciekać chcę

I płonę i nie ratuj mnie
Spalam się
To za wielki grzech by mieć
Tu Ciebie na wyłączność
Nie da się

Zapomnienie budzi we mnie strach
A namiętność każe mi Cię dziś brać
W beznadziei trwam i oszukać chcę ten stan
I w oku znów ta ła

I teraz kiedy ogień rozdziela nas
Nie czuję tutaj żadnych tych boskich łask
umieram sama, tego dziś właśnie chcę
nie próbuj podać ręki, wiem
wciągnąć mogę Cię
a tego nie chcę, nie

Zanim z diabłem zechcesz podpisać pakt
Wiedz, że to nie będzie jedyny raz
Uśmiech wroga niech nie oszuka Cię
Kolejny raz zatracisz się

Nie chcę być przyczyną tych zgubnych chwil
Nie chcę patrzeć jak Cię pochłania wir
Za te grzechy jedno odpowie z nas
Wystarczę ja,

Bo płonę, dla mnie nie ma szans
Patrzę w nas
Oczy wciąż otwarte mam
Choć w każdej chwili płomień gasi blask

Ogień trawi myśli i niszczy mnie
Zapłacić muszę za to co stało się
Nie czuję prawie nic, skąd więc ból i żal
Popadam w szal, piekielny żar

A może gdyby Bóg swą odwrócił twarz
I podał swoją dłoń, by ratować nas
Pomieszał nasze drogi, by nawet w snach
Nie spotkać się, nie zgrzeszyć tak
Jak wybrać mam, skoro nie chcę tak